

193 1. Beh. af Forsl. t. Finanslov f. Finansåret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 194

flaffe Pengene tilveie; thi den kan gjøre det billigere, end naar Kommunerne skulle flaffe dem og forrente dem. Meningen maa vel imidlertid nærmest være den, at det er Kommunerne i de Egne, hvor Banerne skulle anlægges, der skulle flaffe Pengene frem, men i saa Tilfælde fremkommer den Ubillighed, at Staten faar hele den indirekte Forbøl af de lokale Baner ved den forgydede Raaffit paa sine egne Stambaner, som Sidebaner, altid bringe, og hvorigjennem den har et Ekvivalent for det mulige Rentetab, som følger af det nye System. Staten vil alfsaa baade med Hensyn til den direkte og med Hensyn til den indirekte Forbøl være bedre stillet end Kommunerne; naar Sagen udbiller sig paa den Maade, men man maa ikke tro, at der med Hensyn til denne Sag vil vise sig nogen stor Beredvillighed hos Kommunerne til at flaffe saa store Beløb til Veie under saadanne Villkaar. Jeg anslaaer det Beløb, man vil komme til at offre til de lokale Baner, naar man skal ind paa den Tanke, som nu er fremfat, til i det Mindste et Par Millioner Kr. om Aaret. Jeg tror, at man selv ikke dermed vil kunne tilfredsstille de billige Krav, der fremkomme; men, mine Herre, hvorfra skulle disse 2 Millioner komme? Den høitærede Regjering maa jo have gjort sig det klart, hvor den kan tage disse Penge, og jeg ser ikke rettere, end at de maa tages af Overskuddet. Det er Regjeringens Plan, at Overskuddet skal anvendes til Forvaret, men det synes, at i alt Fald en ikke ubetydelig Del af Overskuddet tillige skal anvendes til derfor at bygge lokale Jernbaner; thi jeg tror dog ikke, at man nogensinde for Hvor skulde kunne tale om at reise Statslaan og udstede Statsobligationer for at bygge lokale Jernbaner. Jeg vil tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa denne Sag, for saa vidt det maatte finde Anledning til at udtale sig derom. Der foreligger jo et Forslag om en Bevilling af 10,000 Kr. til at foranstalte Underføgelser med Hensyn til Jernbaneanlæg. Jeg havde ønsket, at den høitagtede Finansminister havde forlangt et noget større Beløb, thi jeg tror ikke, at der med et saa ringe Beløb virkelig kan foretages meget nyttige og omfattende Underføgelser af alle de mange Jernbaneprojekter, der ere fremkomne. I Øvrigt skal jeg udtale, at jeg finder det overmaade heldigt og rigtigt, at der for Diebliffet pauseres en Del med Hensyn til Jernbaneanlæg, og derfor er dette Tidspunkt meget heldigt valgt til at lade Sagen nøie undersøge. — Hvad der næst angaar det mere fremtrædende Moment i

den høie Regjerings Finanspolitik, nemlig Tanken om at anvende Overskuddet til Forsvarsvæsenet, kan jeg i Meget henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalte. Jeg siger, ligesom han, Anledning til at bringe navnlig den høitærede Konfjelspræsident min Tak for de varme Ord, hvormed han lagde Thinget paa Sinde, at der maatte gjøres noget alvorligt for Forvaret. Naar man med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) har den Opfattelse, at vore Udgifter til Forsvarssagen ere unyttige, fordi det, som han igaar udtalte, vil stille sig saaledes, at vi enten faae Hjælp, og da behøve vi ikke selv at gjøre Noget, eller ogsaa, at vi ingen Hjælp faae, og da kan det overhovedet ikke nytte at gjøre Noget — naar man, efter de temmelig udførlige Forhandlinger, vi i adskillige Aar have haft om denne Sag, er kommen til en saadan Opfattelse, forstaar jeg meget vel disse Udtalelser, men jeg forstaar ikke ret det Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem stiller sig. Det forekommer mig, at han, naar han gaar ud fra disse Forudsætninger, konsekvent maa komme til at modsætte sig enhverformhelt ekstraordinær Bevilling til Forsvarsvæsenet. Det ærede Medlem burde da tage Skridtet helt ud, tage sit Parti der og modsætte sig hele den Bevilling, som den høie Regjering forlanger. Naar man derimod ved de grundige og udførlige Forhandlinger, vi navnlig i de senere Aar have haft om denne Sag, er kommen til den Opfattelse, at der, naar vi i Tide forberede os og i Tide bringe de Offre, som forlanges, virkelig er ikke alene Mulighed, men ogsaa temmelig høj Grad af Sandsynlighed for, at vi ville kunne forsvare os, selv under ugunstige Forhold, i alt Fald saalænge til det er givet, om vi ville faae Hjælp andetstedsfra eller ikke, saa siger jeg, at der for mit Bedkommende ikke længere kan være Tvivl om, hvad Enhver, der elsker sit Fædreland, maa ønske. Jeg bemærker til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Witther), der ikke ynder, at man taler om Fædrelandshjærighed og hvad den fordrer, at jeg kun udtaler mig saaledes, idet jeg gaar ud fra de Forudsætninger, jeg betegne, Forudsætninger, der ere ganske forskellige fra hans, men naar man gaar ud fra disse Forudsætninger, saa siger jeg, at selv om der forlangtes et meget betydeligere Beløb end det, der her er Tale om, selv om man kom op til 100 Millioner Kr., er dette et forsvindende Beløb i Sammenligning baade med Folkets aandelige og materielle Belfærd til en given Tid,